

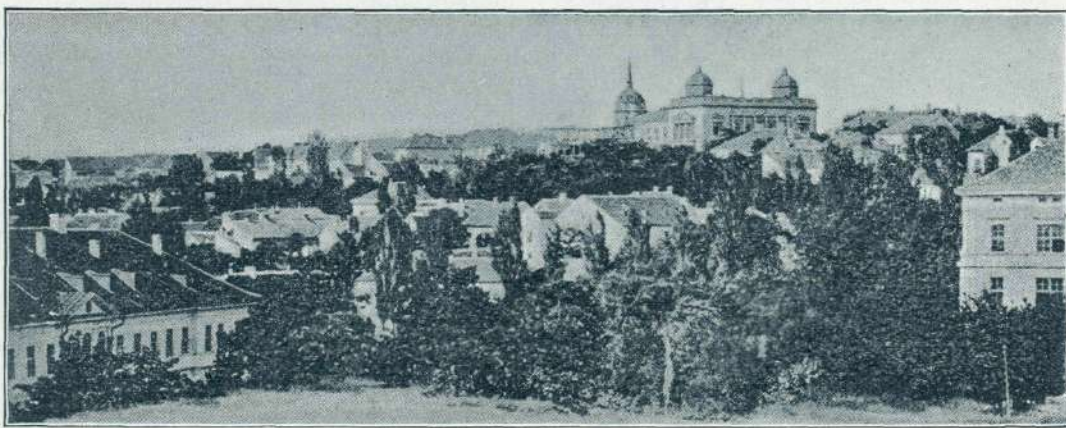
— i zakukala, zajaukala, kao što nigda još nije . . . Zajaukala nad sobom, nad Janošem, nad životom svojim . . .“ Tako je završil pisatelj svoju povest o tej mučeniški, krotki ženi. — V povesti „Sirota“ upoznamo drugo ženo, Kristo, katera se je nekoč pokazala v hiši nekega Kreša, hudobnega človeka, kateri je pil in kradel. Kako je prišla ona v hišo, nam pisatelj kratko pove: „dopala se ona Kreši — i jedne subote na večje, kad se na pustari posao svršio, uhvatio je on nju za ruku i doveo svojoj kući, da mu bude žena.“ V taki hiši seveda ni moglo biti sreče in božjega blagoslova. Kreša je pil in ženo tolkel in ubil bi jo bil, da je niso drugi obranili. Kreša je umrl v zaporu, a Krista je več let samovala in hodila na delo, dokler je ni naposled kosec Joško, na sličan način kot Kreša, dovedel v svojo hišo. No Joško je bil delaven in trezen človek,

ga bode morala vzeti, a ko se dan poroke vedno bolj približuje, hoče se še enkrat razveseliti v kolu. Pisatelj nam je lepo opisal kolo, pri katerem je mirna narava Evina kar naenkrat vzklopela, a ona čeravno zaročenka, ljubkala se z nekim orožnikom. „Sutra dan sve je selo znalo o Evki, — sve selo brujilo . . . Došla je i treća nedjelja, — Evka se i treći put navijestila, — a u srijedu — te treće nedjelje — svatovi su bili — Evkini svatovi — Evka se udala.“ Kakor je Evka v početku simpatična prikazen, tako se na koncu odvrčamo od nje.

Pisatelj je brez dvojbe lep talent, ali bi svojemu narodu veliko več koristil, če bi poiskal v narodu, katerega tako dobro pozna, drugih motivov, kateri bi blažilno delovali na čitatelja. Saj tudi takih ne manjka!

J. Barlè.

POGLED NA BELIGRAD S KONAKOM V OZADJU.

ljubil je Kristo in izpolnjeval vsako njeno željo. Dobila sta sinčka, kateri je bil slaboten in pokažen, ali ljubila sta ga oba in le za njega živela. No prišel je prvi udarec: Joško je umrl, a za njim tudi sin, in Krista je ginila in ginila in umrla od žalosti. Vem, da se v Sremu, kjer je toliko raznega sveta, najdejo taki slučajji, vendar povest ne bi prav nič izgubila, če bi pisatelj napisal, da se je Krista cerkveno poročila s Krešom in Joškom. Čemu take žalostne slučajje posebe omenjati? — V tretji povesti, „Udala se“, opisuje pisatelj Evko Matičevo iz bogate kmetiške hiše, katera bi se rada možila, pa ne more najti pravega moža. Siro-maka noče, a iz boljih hiš ne pride oni, kateri bi bil po njenem srcu. Čas poteka, vsi se čudijo, da se ne omoži, dokler se naposled ne odloči za bogatega, ali slaboumnega Aleša Čolakića. Ne ljubi ga, boji se trenutka, ko

Rad hrv. učiteljskih društava. — Vel. 80, str. 155. — V tej knjigi je opisano delovanje hrv. učiteljskih društav. Vsakdo mora priznati, da so hrv. učitelji v teku malo let mnogo storili. Čeravno so v slabih gmotnih razmerah, vendar so navdušeni za svoj stan in v lepi slogi, z malimi sredstvi sezidali zavode in utemeljili društva, katera vsakdo občuduje. L. 1901. je preteklo trideset let, odkar je, utemeljen „hrv. pedagoški književni zbor“, da širi strokovno in občo naobrazbo med hrvaškim učiteljstvom in pospešuje interese ljudske šole in učiteljstva. L. 1871. se je namreč dogovorilo nekoliko zagrebških in zunanjih učiteljev pod vodstvom pok. Iva na Filipovića, da bodo izdajali „pedagoško knjižnico“, katera bode preskrbljevala učitelje s strokovnimi in drugimi knjigami. Sestavili so pravila, katera je vlada 4. avgusta 1871. potrdila. Za društveno glasilo